

127

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ

РЕДАКЦИЯ И
АДМИНИСТРАЦИЯ
ул. „Мария Луиза“ 41.
ТЕЛЕФОНИ:
23-23 и 25-90.

Варна, 12 януарий 1941 г.
Брой 94
ГОДИНА ВТОРА
42
Броятъ единъ левъ

Германия има най голъмъ интересъ на Балканитѣ да владее абсолютно миръ и ясна организация
Настъпващата година ще бжде решителна за изхода на войната. — Германия ще покаже още веднажъ стойността на войскитѣ си. — Тайнственитѣ дългобойни германски орждия. — Германия се намиса активно въ войната въ Либя. — На Балканитѣ има само две точки за несигурността въ юго-източна Европа. — Турция изненадана отъ споразумението между Берлинъ и Москва.

Ню-Йоркъ 12. Една въздушна офанзива въ Африка съ подкрепата на Германия може да се очаква всѣки моментъ. Тази подкрепа може да бжде дадена и въ борбата по протези на границата между Кения и Абисиния. Кждето англичанитѣ даватъ голъмъ напоръ. Германски аероплани сж участвували вече въ едно нападение срещу английската флота въ Средиземно море. Изглежда загубитѣ на английската флота сж много голѣми.

Близкитѣ нѣколко дена ще ни донесатъ прехвърлянето на стотици бомбардировачи отъ Италия въ Либия, които въ уреченъ день ще турятъ началото на най голѣмата въздушна офанзива отбелязана до сега въ Африка.

Ню-Йоркъ 12. Следъ речитѣ на английскитѣ министри Чърчилъ и Далтонъ и на германския м-ръ на пропагандата Гьобелсъ, става ясно, че 1941 г. ще бжде решителна за изхода на войната. Английскитѣ министри потвърждаватъ, че Германия нѣма да остане пасивна за дълго и че тя ще покаже още веднажъ стойността на войскитѣ си. Самиятъ Гьобелсъ безъ да споменава дати, потвърди че Германия подготвя нова офанзива.

Сега германскитѣ дългобойни орждия на Ламаншъ, които сж въ състояние да обстрелватъ Лондонъ, но които не сж сторили това до сега, изглежда наскоро ще иматъ английската столица като прицелна точка. Тия орждия, благодарение на организацията на прислугата си, всѣка вечеръ се скриватъ въ специални изколи направени въ крайбрежнитѣ дюни представляващи отличне закритие противъ въздушнитѣ нападения.

Отъ друга страна забелязва се едно голѣмо раздвижване на германски войски около морскитѣ бази на Франция. Германската авиация, въ всѣки случай е, която ще подготви десанта. Тази вечеръ късно се съобщи, че Лондонъ е потъналъ въ пламци, вследствие на неимоверно силнитѣ бомбардировки съ запалителни бомби, които продължаватъ и до този моментъ (3 часа тази сутринъ Б. р.)

Нѣкои интересни подробности въ договора

сключенъ между Германия и Съветския съюзъ преди два дена. Златото и девизитѣ въ договора сж изхвърлени. СССР става транзитна страна за германскитѣ произведения къмъ Персия и Авганистанъ. Прехраната на Германия се осигурява за дълго време безъ да може английската блокада да предприеме нѣщо противъ това.

Берлинъ 11. Подписаното вчера германско-руско споразумение, споредъ германския печатъ спада къмъ едно отъ най-голѣмитѣ събития въ развоа на политиката на сътрудничество между СССР и Германия. Никогa въ историята не сж били предвиджани въ единъ търговски договоръ, такива количества зърнени храни и памукъ.

Голѣми сж количествата и на рзвитѣ земни масла, руди и други сурови материали. Между рудитѣ заема най-важното мѣсто мангановата руда. Цѣлитѣ договоръ е изграденъ върху началата на планирага. Златото и девизитѣ сж изхвърлени и дветѣ страни ще внасятъ и изнасятъ стоки, които се изнасятъ само въ съответнитѣ

Добруджанци и Варненци запомнете добре, че Пазаръ-София на Михаилъ Първановъ — Варна подъ военния клубъ, продава всичко най-евтино, галантерия, шапки и трикотажъ. 17350.

страна. Договоритѣ страни не ще изнасятъ стоки отъ третата страна.

Транспортнитѣ пѣтица си оставатъ сжщитѣ. На разположение сж около 10 ж. п. пункта. Освенъ това изпълзва се Балтийско море презъ голѣма частъ отъ годината, сжщо така и Дунава. Тѣй като С. С. Р. се задължава по

договора и за напредъ да бжде транзитна страна на германското производство къмъ Персия и Авганистанъ, износътъ на германски предивни материали се подобрява значително.

Прехраната на Райха се осигурява за дълго време, безъ да може английската блокада да предприеме нѣщо противъ това.

Военнитѣ действия въ Албания

Щѣли да се развиятъ съ бързо темпо. Положението на фронта, споредъ грѣцки сведения.

Атина, 12. Грѣцката агенция „Егея“ опроверга снощи твърдението на римското радио, че въ Атина се намиратъ английски войски, които предпочитали да стоятъ на безопасно мѣсто, въ столицата, отколкото да отидатъ на бойния фронтъ въ Албания. Агенцията заяви, че въ Гърция, освенъ летци и техници, никакви други английски войски не се намиратъ на грѣцка територия.

Атина, 12. Вестникитѣ подчертаватъ, че съ завземането

на Класура грѣцкитѣ войски откриха новъ ожъ срещу важното италианско пристанище Вадона. Звъземайки опожарения и разрушения градъ Класура, грѣцкитѣ войски продължиха незабавно настъплението си, като завзеха една извънредно важна позиция, намираща се северозападно отъ града.

Нашитѣ войски отбелязаха презъ вчерашния день известно придвижване и въ крайбрежния секторъ, кждето бѣха заловени пленници и голѣмо количество военни материали.

Споредъ получени късно

МИРЪТЪ НА БАЛКАНИТѢ

Германия нѣма да позволи на никоя държава да води самостоятелна политика.

Германия сжщо така нѣма да позволи никакви прѣчки въ тази нейна политика въ юго-източна Европа

Бѣлградъ 12. На „Време“ съобщаватъ отъ Будапеща:

— Въ унгарскитѣ политически срѣди се очакватъ събития въ близко бъдеще. Речта на Гьобелсъ, който заяви, че войната ще свърши тази година, въ Будапеща предизвика голѣмъ интересъ. Тукашнитѣ политически и дипломатически кръгове вече подготвятъ унгарското обществено мнение, че на континента има само две точки за несигурностъ въ юго-източна Европа.

„Магяръ оршаке“ органъ на м-ръ председателъ графъ Телеки, пише че Райха въ никой случай нѣма да търпи въ юго-източна Европа една независима политика, нито ще позволи каквото и да било чуждо влияние. Германия има най-голѣмъ интересъ въ югоизточна Европа и на Балканитѣ да владѣе абсолютно миръ и ясна организация. Германия нѣма да позволи никакви прѣчки на тази нейна политика въ тази областъ.

Турция изненадана

отъ германско-съветското стопанско споразумение

Римъ 12. По сведения отъ Цариградъ, въ Турция били изненадани твърде много отъ сключената германско-руско стопанска спогодба, тѣй като не сж допускали че германско-съветскитѣ отношения сж били до такава степенъ сърдечни.

Сега се узнава, че въ Турция се очаквало въ последно време изобшто сжсването на отношенията между Германия и Русия.

Хелзинки 12. Сждѣтъ реши да разтури финско-съветското дружество за м-ръ и приятелство съ СССР, което, противно на целитѣ си, създа добритѣ отношения между дветѣ съседни страни.

снощи сведения грѣцкитѣ войски отбелязали успѣхи и западно отъ Москополе. Грѣцки самолети сж бомбардирали пѣтя Линъ—Елбасанъ.

Военнитѣ кореспонденти въ Албания очакватъ военнитѣ действия да се развиятъ съ по бързо темпо както инициативата ще си остане въ грѣцката войска.

„Правда“

за спогодбата
Москва 12. „Правда“ пише:
— Сключената спогодба е една открита манифестация на германско-съветското приятелство. Тя не почива на случайни причини, а е реаленъ изразъ на сърдечното приятелство между дветѣ страни.

МАСОНИТѢ

въ Ромъния подгонени.
Букурещъ, 12 Ромънската полиция предприе въ началото на Януарий по починъ на водача на легионеритѣ, около 500 претърсвания въ домоветѣ на лица, които сж били известни масони или приятели на масонитѣ. Конфискувани сж многобройни материали, които полицията още не е обнародвала.

НОСНИ КЪРПИ

НЕЧУВАНО ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ
ВЪ МАГАЗИНЪ
КАРЛОВО

СПЕКУЛА

Думата спекула има двоякъ смисъл:

1. Особенъ родъ търговия, търеща печалби въ временни и пространствени разлики въ ценитъ. Не можемъ да кажемъ, че тази форма на спекула е вредна. Нѣщо повече: тя е превъзходенъ нивелаторъ на ценитъ.

2. Когато, обаче, се говори за борба съ спекулата, тукъ се има предвидъ нѣщо друго: желанието на нѣкои лица да използватъ безизходното положение на нуждающия се отъ известно благо консуматоръ, за да добиятъ голѣми печалби, както и стремжътъ чрезъ изкуствено нагояване на търсенето и предлагането, за кратекъ срокъ да се влияе върху ценитъ съ същата целъ. Ето този родъ спекула въ най-широки прояви въ едно разстроено народно стопанство, предизвикано отъ народни бедствия, епидемии, кризи и войни. Тогава богатата на пазара сж въ оскждност — поради ограничена международна търговия, спиране и западане на мѣстното производство (изключение прави производството на военни материали — преди или при война) по липса на сурови материали и работна ржка, засегната отъ бедствието или заета въ армията, увеличжение на нуждитъ поради изключителнитъ обстоятелства — подържане грамадна армия и т. н.

Това кара хората да търсят единъ „mode of life“ — единъ начинъ на животъ, който би ги освободилъ отъ страхъ предъ несигурния утрешенъ день — запасватъ се съ блага. Готови сж да предложатъ фантастични цени за да ги иматъ. Тукъ вече всички търговци — лишени отъ онѣзи висши скрупури на саможертва предъ интереситъ на обидността — сж малко или повече спекуланти. Това сж циничнитъ и безмилостни търговци, които градятъ своето благополучие върху нещастieto на народа, това сж хората, за които оскждността на богатата — значи въ високи цени.

Но ние ще бждемъ много несправедливи, ако винимъ само търговеца. Това качване на ценитъ иде най-вече отъ самата сжщност на разстроено стопанство. Увеличенитъ консумативни нужди трупането на запаси и намаленото производство — покачватъ ценитъ на богатата отъ прва необходимост. Паритъ намалаватъ своята покупна сила — единица благо не може вече да се добие съ предишната единица пари. Това предизвиква увеличжение на заплати и надници. А то значи увеличжение на производственитъ разности: ценитъ на произведенитя на индустрията се повиша-

ватъ. Но тукъ процеса не спира. Тази демонична гонидба на ценитъ крачи още по-лудешки по всички посоки.

Кой ще каже: „Стига!“ Тази тежка, много тежка задача поема държавата. Днесъ нормира ценитъ на богатата отъ прва необходимост, като определя максимални и нормиратъ се и други родове блага — до тогава, докато бждатъ обхванати всички продукти предметъ на пазаря. Въ действителност, мжчнотитъ идватъ сега.

Ценитъ все още хвърчатъ. Пазарътъ е пакъ пустъ — всѣки осигурява бждещето — трупатъ запаси! Какво да се прави? Въвежда се купонна система на снабдяване, определятъ се дажби. Никой не може да има повече отъ определеното отъ държавата количество запаси! Бурята стихва — ценитъ се успокояватъ. Но, идатъ контрабандитъ и фалшификациитъ — ново страшно зло! Кой ще ги премахне? — Държавата. А за това не сж нуждни само сила и авторитетъ, който тя безспорно притежава. Необходимо е и друго: изящна организация, неуспорима компетенция, безпримѣрна съвестност, енергия и честност на организитъ, прогонвачи бурята и чистещи злотъ!

Н. Александровъ

Подаване декларация

Варненското данъчно управление съобщава на всички данъкоплатци обложени съ данъчни занятия-патентъ за 1941 ф. г. по чл. чл. 7, 8 и 11 отъ Нар. зак. дан. приходитъ, т. е. свободни професии — занаятчи и търговци, тж сж длжни да дадатъ сведения въ данъчното управление най-късно до 20 януарий 1941 год. за семейното си положение къмъ 1 януарий с. г. Образецъ отъ декларация е отпечатанъ и всѣки може да си получи такава; безплатно, отъ данъчното управление или отъ съответното браншово сдружение. Въ декларацията следва да се посочатъ тритъ имена на данъкоплатеца, адреса, занаятието, номера на данъчната книжка, или дан. досие, семейното положение къмъ 1.1. т. г. нежененъ, жененъ, или вдовецъ съ или безъ деца; имената на всички живи деца — родени, заварени, доведени, осиновени или преродени, безъ огледъ на това дали децата сж женени или неженени; дали иматъ свои отдѣлни доходи и дали живятъ отдѣлно отъ бащата. Когато родителитъ сж разведени, децата ще се посочватъ

СЕДМОДНЕВКА

Омички

Увѣряватъ ни, че на Мохамеда принадлежи следната кратка мисъл:

„Най-съвършенъ е оня, който е най-полезенъ за другитъ.“
Не ще споримъ отготно авторството на приведената мисъл. Приемаме, че е на Мохамедъ. Сжщественото е, че тя е отражение на действителността. Съвършенъ и цененъ е оня човѣкъ, който е полезенъ за другитъ. Личността, която не е движена отъ себични интереси, личността, която има на преденъ планъ въ своята действителност интереситъ и стремжнитъ на другитъ, единствено пренася обществена полза. Личността, която е привличана само отъ блѣска на обществената постъ, личността, която се стреми само къмъ лично благополучие, често пжти за сметка на другитъ, е отречена въ общественото съзнание.

Отъ оригиналния философъ Шопенхауеръ ни е останала пжкъ мисълта: „Живѣй само за себе си и винаги ще се чувствувашъ между врагове; ще чувствувашъ, като че богатото на другитъ прѣчи на твоето благо.“

Познавамъ такива личности. Тѣ винаги сж подозрителни. Тѣ все смѣтатъ, че ги дебнешъ, че се готвишъ да постигнешъ на богатството имъ. Животътъ на тѣзи богати хора е животъ на червеи. Животъ, който се самозадоволява. Животъ, който не принася никаква обществена полза.

Ей такива едни червеи понѣкога успѣватъ да се изкачатъ нависоко. Бавно, съ пълзене, но успѣватъ. Истинско нещастие е за страна, въ която червеитъ сж успѣли да се изкачатъ нависоко. Тѣгава обществената солидарност, чувството за взаимномощ и социална правда биватъ претпявани и сведени до червейско равнодушие и самочувствие. И понеже примѣрътъ действувва заразяващо, погледнете, че и околнитъ започватъ да пълзятъ и живота на хората се превръща въ едно непрекъснато пълзене.

Новото време, като смѣлъ и неуморимъ кълвачъ, ще изкълве всички червеи отъ живота, които спрватъ прогреса, и ще даде просторъ на свободолубивитъ, човѣчнитъ, творческитъ личности. Тогава пълзението нѣма да бжде неизбжжвенъ стажъ, а единствени способността и волята за творчество и прогресъ ще бждатъ необходимитъ условия, които ще отреждатъ мѣстото на всѣка единица. **ТОЮ БЕРБАТА**

отъ онзи отъ тѣхъ, който се грижи за издржката имъ.

Съдружницитъ (при съдружнически предприятия) даватъ горнитъ сведения всѣки поотдѣлно, като посочватъ размѣра на участието въ съдружието.

Декларация следва да се подаде отъ еднолични предприятия, събирателни и командитни безъ акции дружества, обложени съ патентъ по чл. чл. 7, 8 и 11 отъ Нар. законъ.

Данъкоплатцитъ, които внасятъ данъкъ занятие възъ основа на оборота ще даватъ сведения за семейното положение на гърба на декларациитъ — сведения по чл. 58, които се подаватъ до 20 II. т. г. и следващитъ месеци.

Данъкоплатцитъ, които подлежатъ на доп. дан. в/у общия доходъ ще дадатъ тия сведения въ декларациитъ, които ще бждатъ подадени отъ 1 до 31 мартъ т. г.

ДНЕСНАТА ГОЛѢМА РЕЧЪ

На Проф. Б. Филовъ

(Продължение отъ IV та стр.)

Правителството върва, че е създадо този редъ и това единение до колкото това е възможно. Правителството взема мѣрки за да осуети всички олити да се наруши това единение и този редъ. То ще бжде безпощадно спрѣмо всички които правятъ опити за нарушаване спокойствието въ страната. Днесъ едни такива опити сж равностилни на предателство.

Ний създадохме закона за Защита на нацията, който въ своя трети дѣлъ е насосенъ противъ зловредната пропаганда която има за целъ да подкопае единството и да намали съпротивителната сила на народа.

Напоследъкъ се говори за установяването на новъ редъ, новъ режимъ и пр. Това което очичава новия редъ, то е премахването на политическитъ партии и установяването на единъ безпартиенъ режимъ.

Азъ лично не принадлежа къмъ ония, които смѣтатъ, че партиитъ сж били едно зло за България.

Азъ признавамъ, че партиитъ допринесоха много за здравянето на политическото положение на страната, за културното и стопанско развитие. Обаче условията се сложиха така, че тѣзи партии де-генерираха и работитъ отидоха до тамъ, че тѣ започнаха да ставатъ вредни за интереситъ на страната. Въ раздроблението на българския народъ партиитъ отидоха до крайности.

У насъ често пжти се прави опитъ да се въведе такова управление или поне се проповѣдва въвеждането на такива управления, каквито ние виждаме да възникнатъ въ нѣкой държави въ Европа. Обаче азъ смѣтамъ, че въ България нѣма да се намѣри единъ държавникъ, който би искалъ да направи отъ България една било национал-социалистическа, било фашистка, било легионерска държава.

Защото тѣзи форми на управление не съответствуватъ на нашитъ условия, които ние имаме въ нашата страна. България не е нито Русия, нито Германия, нито Италия.

Може болшевизмътъ да е единъ хубавъ режимъ за Русия и нейнитъ условия, може национал-социализмътъ да е единъ режимъ, стговарящъ на националната и стопанска структура въ Германия, може фашизмътъ да е много хубаво управление за Италия, но това сж нѣща, които никога не могатъ да бждатъ присадени на българска почва.

Такова нѣщо ние трѣбва да гледаме да отстранимъ, да премахнемъ, защото да подра-

жавашъ това не значи да творещъ. Не е творчество подражанието въ никоя област, нито въ областта на политиката, нито въ областта на литературата, нито въ областта на изкуството. Да подражавашъ, значи нѣмашъ собствена мисъл, собствена инициатива.

Той наблѣгна на последния законъ за прогресивното облагане, когато този, който има повече, ще плаща повече данѣци, а този, който има по-малко ще плаща и по-малко.

Спирайки се върху държавния бюджетъ и излишѣцитъ, които се явяватъ въ него отъ 1934 година насамъ, когато се въведе настоящия б е з п а р т и е н ъ режимъ, той изтъкна и необходимостта и нуждата да се увеличатъ въ известенъ размѣръ данѣцитъ, за да се покриятъ новитъ възникнали нужди, каквито по-рано не сжществуваха.

Следъ това министъръ председателъ премина на стопанското положение на страната. Той спомена, че въпрѣки войната, въпрѣки че загубихме изветни пазари, българското правителство е успѣло да осигури достатъчно пласментъ на нашия износъ. Освенъ германскитъ пазари, правителството подири и намѣри нови — рускитъ пазари.

Проф. Б. Филовъ спомена, че снабдяването на страната е напълно осигурено. Ние изнасяме само онова, което е излишно, което не е потрѣбно за нуждитъ на населението и армията.

Говорейки за индустрията, той поблагодари на индустриалцитъ, които съ готовност приеха разпоредбитъ на правителството за увеличжение на работническитъ заплати и нагаждане къмъ новитъ условия на производството.

Въ края на речта си министъръ председателя изтъкна всѣкитъ усилия на правителството въ борбата му срещу спекулата, въ желанието му да изкорени безработицата, да подсигури старинитъ на земледѣлскитъ стопани и пр.

Следъ това министъръ председателъ подчерта дебело, че нашата армия днесъ е много по-добре снабдена и въоржжена и че е готова да устоява интереситъ на родината.

Изтъкнато бѣ сжщо така отъ м-ръ председателя, че нашето международно положение днесъ е по-добро отъ когато и да било.

Речта на министъръ председателъ бѣ изпратена съ бурни ржкоплѣскания.

Печатница „Новини“

Младиятъ мжжъ бѣ застаналъ мълчаливо предъ една маса на своя апартаментъ, на който се намираще едно растение отъ рода на кактуситъ, което потрепваше при най-малкото раздвижване на въздуха, сякашъ подканваше хората да се приближатъ до него. Тридалъ бѣше тжененъ: въ съседната стая пиеше самъ неговия приятелъ, братътъ на девойката, която се бѣ вѣнчала днесъ. Съ свито сърдце Тридалъ се питаше още веднажъ, какъ би могълъ да загуби тази, която обичаше толкова много, този, който днесъ се бѣ омжжилъ за другъ. . . .
Елзи го обичаше. Той бѣ си гуренъ въ това. Какво я бѣ икарало да откаже да му стане жена?

Хипяди пжти Тридалъ си припомнише за събитията презъ последнитъ дни.
Елзи бѣше много сантимен-

тална и обичаше да боготвори Тридалъ. Той винаги се ласкаеше отъ думитъ на обожание, които тя му шепнѣше, макаръ въ себе си да съзнаваше, че не ги заслужава напълно. Но самолюбието му бѣ задоволено.
Сега тя си спомни, кога се бѣ показалъ по-суетенъ отъ всѣкога. Това бѣ вечерта, когато той попита Елзи, дали би се оженила за него. Тази нощъ бѣше прекрасна, още повече, че чарътъ на Елзи го опияняваше повече отъ всѣкога. Очарована, тя бѣ мълчалива известно време и го бѣ запитала ненадейно:

— Вѣрно ли е, че говорите испански? Капитанъ Карьерс ми каза, че сте владѣли този езикъ. Защо не сте ми казали?

— Питамъ се, дали има нѣщо на този свѣтъ, което не познавате. . . .
Тридалъ, наистина, знаеше нѣколко испански поговорки, обаче, той не бѣ способенъ да води и най-обикновения разговоръ на този езикъ. Обаче, толкова му бѣ приятно да чете възхищение въ очитъ на Елзи, че той не бѣ посмѣлъ да отрече думитъ на приятелъ си.
Елзи го гледаше съ любовъ тази вечеръ, въ това Тридалъ бѣ убеденъ. Все пакъ на раздѣла, тя бѣ му казала:

— Ще ви пратя отговора си утре вечеръ най-късно.
А той, сигуренъ въ положителния отговоръ, си бѣ отишълъ спокоенъ.
На другия день, късно следъ

КАКТУСЪТЪ

Разказъ отъ О. Хенри

Питамъ се, дали има нѣщо на този свѣтъ, което не познавате. . . .

Тридалъ, наистина, знаеше нѣколко испански поговорки, обаче, той не бѣ способенъ да води и най-обикновения разговоръ на този езикъ. Обаче, толкова му бѣ приятно да чете възхищение въ очитъ на Елзи, че той не бѣ посмѣлъ да отрече думитъ на приятелъ си.
Елзи го гледаше съ любовъ тази вечеръ, въ това Тридалъ бѣ убеденъ. Все пакъ на раздѣла, тя бѣ му казала:

— Ще ви пратя отговора си утре вечеръ най-късно.
А той, сигуренъ въ положителния отговоръ, си бѣ отишълъ спокоенъ.
На другия день, късно следъ

обѣдъ, едно момче, пратено отъ Елзи, му бѣ донесло този страненъ кактусъ. Не бѣ прибавено никакво писмо, а само на саксията бѣ прикаченъ надписъ съ названието на цвѣтето на непознатъ езикъ.
Тридалъ бѣ чакалъ до късно известие отъ девойката. Тогава, въ гордостта си, бѣ си наложилъ да не отида при нея. Срещнаха се следъ нѣколко дни у едни познати. Поздравиха се студено, но очитъ на Елзи го бѣха погледнали изпитателно и тревожно.
Тридалъ чакаше нѣкакаво обяснение отъ нейна страна. Но безрезультатно. Елзи стана студена и затворена. И следъ месецъ се вѣнча за другъ.
... Въ това време, мислитъ

на младежа бѣха прекжснати отъ възклицието на приятелъ му.

— Какво виждамъ на масата? Отъ къде си взелъ този кактусъ? Имаме подобенъ въ къщи и Елзи го гледаше съ любовъ.

— Едни познати ми го подариха! — отвърна нехайно Тридалъ. — Познавашъ ли този видъ растения?

— Разбира се. Този кактусъ идва отъ тропическитъ страни. А и значението му е написано тукъ. Знаещъ ли испански?

— Не! — каза Тридалъ, съ горчива усмивка на устнитъ. На испански ли е написано?

— Да. Хората въ Испания върватъ въ значението на растенията въ сантиментално отношение. Този кактусъ се нарича „Вентомарме“, което, значи „Елате и ме вземете!“

Огромното значение на новия германо-съветски договор

раволинейната политика на Съв. съюзът от август 1940 г. до сега. Новият германо-съветски стопански договор идва в момента, когато Съед. щати се приближават до европейския конфликт. Германия и Съв. съюзът имат един враг. За разногласия между Германия и Съветския съюз не може да става дума.

Неяснотата около германо-съветските отношения напоследък бѣ вѣзла въ уста на много лица, обичащи да доментиратъ свѣтовната политика. Нѣкои сѣ по смѣло образи, допускаха възможността Съветска Русия и Германия да се сритатъ въ едно близко време, и опредѣляхъ дори и мѣстото, където ще стане „сритването“ — Балканите. Други отиваха още подалеч — тѣ бѣха готови да опуснатъ, че Съветският съюз ще престане да дава стопанска подкрепа на Германия то въ единъ моментъ, когато Съединенитѣ щати сѣ предъ амъса въ европейския конфликтъ. Така, заявяваха тѣзи лица, историята ще се повтори още единъ пѣтъ.

Но за ония, които обичатъ да изчакватъ развитието на гѣщата, за ония които проявяватъ едно по-дълбоко разбиране на действителността, нѣмаше мѣсто за безпокойство, произтичащо отъ хипотезата, че е възможно едно сблъскване между двата европейски полюси. Тѣзи, които сѣдятъ за гѣщата не по построения, а разбираше, че сътрудничество между Германия и Съветска Русия е наложено отъ действителността и отъ голѣми политически и стопански интереси, бѣха сигурни въ здравитата на съветското приятелство, скожило се така щастливо на солидни основи къмъ края на 1939 година. И сега историческитѣ договори, подписани въ Москва, не идватъ да тѣхъ като изненада и сензация, а сѣ едно логично развитие на германо-съветското сътрудничество, което придобива още по голѣмо значение съ посещението на председателя Съвета на народнитѣ комисарии и комисаръ на външнитѣ работи на СССР Вячеславъ Михайловичъ Молотовъ въ Берлинъ.

Нека да направимъ една кратка екскурзия въ близкото политическо минало. Общозвестно е, че първитѣ държави, които погледнаха съ тревога и уплаха на ония исторически събития, които зрѣеха въ Съветска Русия следъ октомврийската революция, бѣха най-капиталистическитѣ държави въ Европа — Англия и Франция. Съ интервенцията си по време на гражданската война въ Русия тѣ се опитаха да задушатъ новитѣ стопански и политически форми, които се зараждаха следъ пламъцитѣ и буритѣ на октомврийската революция. Следъ пълното проваляне на тѣхната акция, тѣ се отдръпнаха, но никога презъ следнитѣ години не се отказаха отъ желанието си да видятъ смазана и повалена нова Русия, която се възправяше предъ тѣхъ като заплаха срещу една система, отречена отъ новонастѣпилитѣ условия на животъ. Познати сѣ усилията на западнитѣ държави въ продължение на 20 години да обкржатъ и изолиратъ Съветския съюзъ отъ останала Европа. Познати сѣ всичкитѣ имъ дипломатически ходове, целици да изправятъ Германия срещу СССР. Позната е и хитроумната имъ дипломатическа деятелностъ, следъ като не успѣха да нахвърлятъ Германия и Русия една срещу друга, презъ лѣтото на 1939 година, целяща да привлече Съветска Русия къмъ блока на западнитѣ държави, съ скрититѣ намѣрения, тя да вади кестенитѣ отъ огъня за тѣхнитѣ добре направени смѣтки и интереси.

Всички тѣзи опити, продължаващи и следъ подписването на германо-съветският пактъ за ненападение, се провалиха. Праволинейната външна политика на Съветския съюзъ не можеше да се съгласи на компромисъ съ онѣзи държави, които въ продължение на 20 години, въ всѣки часъ и минута сѣ били негови най-големии врагове.

Добре разбранитѣ съветски интереси отведоха съветската външна политика само къмъ една страна: Германия. Разбирателство съ Германия, тѣ като и историята говори, че двете голѣми страни сѣ били най-добре само тогава, когато сѣ поддържали приятелски отношения и когато сѣ си сътрудничили. И водачътъ на новата руска държава, Иосифъ Висарионовичъ Сталинъ, излъзе съ историческото си изложение по международното положение предъ осемнадесетия конгресъ на комунистическата партия, съ което начерта новитѣ пѣтици на съветската държава.

Въ единъ моментъ, когато Съединенитѣ щати се приближаватъ къмъ Европа и когато открито заявяватъ, че ще дадатъ всестранна подкрепа на Британската империя въ борбата ѝ срещу Германия, Съветският съюзъ не може да бжде напълно спокоенъ. Той знае, че при една английска

победа, спечелена съ помощта на Американскитѣ Съединени щати, капитализмътъ отново ще стѣпи на краката си и ще поднови старата си борба срещу ненавистната нему съветска страна. Подъ тая свѣтлина на събитията трѣбва да оценимъ въ всичкото му огромно значение новия съветско-германски стопански договоръ. Русия ще даде на Германия неограничена помощъ въ храни, петролъ, масла и пр. А тази помощъ, споредъ германска преценка, ще увеличи още повече бойната способностъ и бойната издръжливостъ на германския народъ и ще му позволи да изведе борбата до край. Трѣбва да се разбере, че въ момента Германия и Съветският съюзъ иматъ единъ общъ врагъ: свѣтовниятъ капитализмъ и свѣтовната плутокрация. Следователно тѣхнитѣ жизнени интереси имъ налагатъ да вървятъ заедно и да се подпомагатъ за да може да бжде премахната опасността, която е еднакво голѣма и за Германия и за Съветския съюзъ. Това трѣбва да се разбере и отъ ония, които смѣтатъ, че между Съветския съюзъ и Германия ще се появятъ разногласия, които ще ги изправятъ единъ срещу другъ едва ли не като врагове.

Т. БЕРБАТЕВЪ

Реди Василевъ

Висшата наука и варненци

Стремлението на българина къмъ просвѣта и особено къмъ висшето образование е една отъ най-ценнитѣ му добродетели и е правило силно впечатление на чужденеца, който не може да си обясни какъ тая бедна страна има възможностъ да изпраща не само въ своитѣ висши учебни заведения, но и въ близки и далечни чужди университети и висши училища хиляди свои младежи за изучаване всевъзможнитѣ клонове на висшата наука.

Варненци въ това отношение не само че не сѣ останали назадъ, но съ своето ученолюбие сѣ биле винаги въ първитѣ студентски редици, както по броя си, така и по своитѣ способности и постижения.

Варна въ своя разцвѣтъ и упадъкъ е успѣла да даде на българската наука и искусство много достойни синове, които правятъ честъ на родната ни култура, и които най-често сѣ издигали и достигнали днешното си завидно положение при най-тежка нищета и изпитания съ свърхъ човѣшки усилия при една несъкрушена воля. Удивителна е енергията на нашата младежъ, излъзла било отъ бедната селска къщичка, било отъ варненскитѣ крайни квартали или мансардни стаички, почти безъ никаква помощъ при тия крайно тежки условия на живота да се бори съ хилядитѣ припятствия и трудности и съ своя младенчески жаръ и любовъ къмъ свѣтлината, която му открива висшата наука, да устои и завърши висшето си образование.

Разбира се, че и следъ това трудноститѣ и изпитанията не се свършватъ, защото диплома за завършено висше образование не винаги е носителя и на очаквани облекчения въ живота на учения. Въ малка България не е направено доста-

тъчно да се задоволи добития съ дипломъ при такива похвални усилия и трудъ български висшесте. Има въ това отношение да се направи още много за да се използватъ напълно знанията на тия хиляди млади българи въ услуга на народното ни стопанство и култура. За постигането на по-големии резултати въ тая насока необходими сѣ не толкова единичнитѣ постѣпки, но обединенитѣ усилия на всички или по-големата частъ отъ следвалитѣ завършили и още недовършили своитѣ висши учения, примѣръ за което ни дава пакъ нашата варненска младежъ. Варненската студентска корпорация по случай десетъ годишнината отъ своето съществуване е имала добрата идея да призове варненци на тържествено събрание, гдето ще се подчертае една десетгодишна дейностъ на обединенитѣ усилия на варненската студентска младежъ не само въ подкрепа на нуждающитѣ се другари, но и въ служба на родния си градъ и България.

Децата на Варна заслужаватъ и похвала и подкрепа въ тая имъ инициатива. Посетете ги, опознайте ги и ги окуражете! Тѣ сѣ бждещитѣ творци на сѣдбата на Варна и България.

Ресторантъ пивница „Стария изворъ“ ул. „К. Стоиловъ“ № 5 пусна свое собствено вино.

Четете и рекламирайте въ „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“

Кръстословица № 6.

1	2		3	4	5	6	7
8			9		10		11
		12					
13	14		15				16
17		18			19	20	
21				22			
23			24	25			26
		27					
28	29		30				31
32				33			34

Хоризонтални

1. Градъ въ Германия 3. Грубо обръщение къмъ жена
5. Питие 8. Мѣстоимение 9. Планета 11. Божество 12. Малкото име на известна киноартистка (Харвей) 13. Началото на азбуката 15. Литературенъ терминъ 16. Обръщение 17. Женско име 19. Противникъ 21. Градъ въ Франция 22. Географско пособие 23. Мѣстоимение 24. Библейски царъ 26. Карта за игра 27. Гръцко божество 28. Мѣстоимение 30. Рѣка въ Германия 31. Потвърждение 32. Испанска кралица 33. Конь 34. Френски киноартистъ.

Вертикални

1. Село въ Провадийско 2. Предлогъ 3. Островъ въ Сръдиземно море 4. Музикални произведения 6. Злато (Фр.) 7. Френско колониално владение 9. Рѣка въ Америка 10. Държавица въ Америка 14. Градъ въ Италия 16. Малкото име на прочута германска шпионка 18. Божество 20. Еднакви съгласни 22. Пратка 25. Красиво цвѣте. 29. Шопско мѣстоимение 31. Нота.

Премии: 1. Периодрѣжка „Реформъ“ 2. Напечатване на 100 визитни картички 3. Романъ,

Решението на кръстословица № 5

Хоризонтални

1. Санъ 4. Кабала 9. Азотъ 11. Капа 12. Робия 13. Ли 15. Авель 16. Расинъ 18. Линъ 19. Отъ 20. Атъ 22. Комъ 23 а Томасъ 25. Уралъ 27. Аръ 28. Киото 29. Атосъ 31. Езопъ 32. Сталинъ 33. Ана.

Водоравни

1. Сарасате 2. Азовъ 3. Нобелъ 5. А. К. 6. Баланъ 7. Аписъ 8. Ла 10. Тилъ 14. Антилопа 16. Римъ 17. Ио 18. Лосъ 21. То 22. Каролъ 23. Проза 24. Мата 26, Атонъ 29. Атъ 30, Си.

Печелятъ премии: 1. Константинъ Д. Вълковъ, ул. П. Беронъ 12, Варна. 2. Марийка Д. Тодорова, ул. Рачински 4, Варна 3. Василь Атанасовъ, ученикъ-капитанъ, Морско Н. В. У-ще, Варна.

Съобщение

При корабостроителницата и машинна работилница — Варна, се открива едногодишенъ курсъ за подготовка на ученици специалисти за сѣщата.

Кандидатитѣ, които жѣлятъ да постѣпятъ въ тоя курсъ да подадатъ заявления най-късно до 20 т. м. заедно съ необходимитѣ документи до Началника на работилницата.

Изискуемия цензъ на кандидатитѣ е най-малко V класъ и възраст отъ 17 до 19 години, а за отбилитѣ военната си служба не по-възрастни отъ 24 години.

По подробни сведения могатъ да се получатъ въ канцеларията на работилницата.

1—2

Отъ канцеларията

ХРОНИКА

Въ варненското пристанище е акустиралъ съветския параходъ „Ногинъ“. Ще вземе на борда си турци изселници и ще продължи пѣтя си за Цариградъ.

Поради нѣкакви неуредици между Варненското колоезочно дружество съ колоездатния съюзъ въ София, колоездатитѣ въ Варна сѣ въ невъзможностъ да се ползватъ отъ велосипедитѣ си. Кога най-после Варнен. колоезочно д-во ще снабди членоветѣ си съ съюзни карти?

Народнитѣ представители Борисъ Поповъ и Симеонъ Андреевъ сѣ говорили днесъ на публично събрание въ с. Бѣлословъ, Варненско върху стопанското и политическо положение на страната. Събраниято е било посетено масово и отъ жители на околнитѣ села.

КИНО РАНКОВЪ: Бисерътъ на ориенталскитѣ филми „ГЮЛЪ БАБА“.

ПЪРВИЯТЪ

най-цененъ и желанъ **КОЛЕДЕНЪ подаръкъ** за деца и юноши

трѣбва да бжде:

хубава прочитна книга избрана отъ океана въ **КНИЖАРНИЦА**

Стефанъ Василевъ

ПЕЧАТНИЦА

„НОВИНИ“

е снабдена съ най-модерни букви и приема за печатъ всички видове печатни произведения

ЦЕНИ ЛИБЕРАЛНИ

ПОЗЛОБОЕНЪТ ДЕНЪТ

Днешната голяма реч на м-ръ председателя г-нь проф. Б. Филов въ Русе

Русе 12. Днесъ въ 10 часа преди обядъ стана тържественото посрещане на м-ръ председателя г. проф. Богданъ Филов. Въпрѣки студено време, русенското гражданство се стече масово и задръсти улицитѣ на града.

Между посрещачитѣ личѣха народнитѣ представители Икономовъ и Стояновъ, началника на русенския гарнизонъ ген. Стефановъ, кмета на града инж. Старцевъ, много видни граждани и представители на родолюбивитѣ организации.

Първи кметътъ на града инж. Старцевъ приветствува високия гостъ. Следъ него председателятъ на търг. инд. камара Иосифъ Вешковъ поднесе букетъ и го поздрави отъ името на стопанскитѣ организации въ града. Последваха приветствията на околийския управителъ Поповъ, койго изтъкна сплотеността на населението отъ русенския край.

Следъ като мина подъ специално построената арка предъ гарата и между шпалиръ отъ гражданство, м-ръ председателятъ се отправи къмъ църковния салонъ, последванъ отъ посрещачитѣ си. Скоро салонътъ бѣ препълненъ и мнозина бѣха принудени да останатъ навънъ и чуягъ речта по високоговорители.

Преди м-ръ председателятъ да произнесе речта си, струния оркестъръ при мжжката гимназия подъ диригентството на г. Юрганджиевъ изпълни Шуми Марица, Химна на Н. В. Царя и увертюрата „Раймондъ“ отъ Томасъ.

Събранието бѣ открито отъ нар. представителъ Минчо Ковачевъ.

Следъ като благодари за сърдечното посрещане и следъ като каза нѣколко хубави думи за родолюбивото и будно русенско гражданство, м-ръ председателятъ г-нь Богданъ Филовъ продължи:

Има ли нужда да подчертавамъ какви трагични, бихъ казалъ моменти, какви сѣдбоносни моменти преживява днесъ свѣтътъ. Ние сме свилетели

на единъ отъ най-големитѣ свѣтовни катаклизми, каквито историята познава. Ние сме свидетели на една гигантска война, която се разпространява все повече и повече и която застрашава особено следъ последнитѣ декларации на председателя на Североамериканскитѣ Съединени щати, да обземе цѣлия свѣтъ и да се обърне въ една свѣтовна война, каква то човѣчеството за нещастие още помни отъ най-близкото минало.

Обаче тази война се различава значително отъ първата свѣтовна война, която ние всички помнимъ. Новата война не е само война за спечелване на нови територии, за спечелване на жизнени пространства, тя не е само война както се води на стопанска почва, за спечелване на нови стопански възможности и стопански пазари.

Тя е още, и по това се различава сѣществено отъ по-раншитѣ, и война, идеологически, война на две различни мировъзрения, на два различни свѣта, които сѣ застанали единъ срещу другъ, решени да водятъ тази война на смъртъ и на животъ до край.

А ние знаемъ отъ историята, че тъкмо идеологичнитѣ войни сѣ били винаги най-трайни, най-жестоки, най-безпощадни. Ето защо днесъ, когато се намираме предъ една такава война, заслужава и ние да се замислимъ малко повече върху онѣзи възможности, които открива и върху онѣзи промѣни, които единъ денъ биха настанали.

Днешниятъ въпросъ, койго се слага, не е само, нито се заключава въ това, кой ще победи, но и какъ ще победи и какви ще бждатъ крайнитѣ резултати на тази война, които никой не е въ състояние да предскаже.

Но както и да се свърши, каквито и да бждатъ нейнитѣ резултати, едно е безспорно, че ние се намираме предъ създаването на единъ новъ свѣтъ,

който въ много отношения ще се различава отъ свѣта, който ние познаваме.

Този новъ свѣтъ ще почива на други основи, ще има дълбоки разлики, които ще го различаватъ отъ сегашния. И всички държави, повече или по малко, ще бждатъ засегнати отъ промѣнитѣ, които ще настанатъ, безразлично дали искатъ да станатъ или не.

Ние днесъ въ България най-малко чувствуваме последицитѣ на войната. Защото по едно щастливо стечение на обстоятелствата (азъ не искамъ да кажа, че тѣ се дължатъ на политиката на правителството) България бѣше най-малко засегната отъ тази война отъ всички европейски държави.

Обаче България се намира въ Европа, тя не се намира въ Америка или Австралия. България е членъ на онова европейско общество, което ще бжде засегнато винаги отъ последицитѣ на войната.

Ето защо, ние съ пълно право бихме могли да кажемъ, че въпрѣки всичко, въпрѣки нашето желание и нашитѣ чувства, и България днесъ преживява може би единъ отъ най-сѣдбоноснитѣ моменти въ своята история. Азъ искамъ да подчертая тази мисль, за да имаме предвидъ, колко е важенъ днешния моментъ и колко трѣба да бждемъ предпазливи, когато вземаме каквито и да било решения.

Какъ трѣба да постъпваме въ единъ такъвъ сѣдбоносенъ за всички моментъ и какви решения трѣба да вземемъ? И азъ бихъ казалъ при всички решения, при всички постъпки, трѣба да запазимъ пълно спокойствие, пълно хладнокръвие. Всѣка прибързана постъпка, както и всѣко приспиване на момента могатъ да бждатъ еднакво фатални.

Ние не трѣба да се влияемъ отъ нашитѣ чувства, отъ нашитѣ предпочитания и желания. Трѣба да оставимъ настрана всѣко филство и фобство. Всички трѣба да се съгласимъ само български и да бждемъ

винаги готови да работимъ само за България и да правимъ жертви само за българскитѣ интереси. Днесъ не е време за сантиментализъмъ и романтически увлечения.

Нека признаемъ, че днешната действителностъ е необикновено сурова, даже жестока и безпощадна. Трѣба да държимъ смѣтка не само за това, което желаемъ, но и за което можемъ. Да държимъ смѣтка не само за нашитѣ желания, но и за нашитѣ възможности.

Въ единъ такъвъ моментъ, когато въпроситѣ се слагатъ тъй рѣзко, въ едно време така сѣдбоносно, виждаме отъ известни срѣди опити да се влияе върху нашата външна политика, посредствомъ анонимни писма и позиви. Това трѣба да бжде решително осъдено. Трѣба да се изтъкне, че подобни опити могатъ да бждатъ изразъ на лекомислие, заблуждение, или на предателство.

Българското правителство нѣма да се повлияе отъ тѣзи анонимни позиви и писма. Днесъ външната политика на държавитѣ не се води не по това, което се говори по улицитѣ и мегданитѣ. Трѣба да бждете и вие увѣрени, че българската външна политика не ще се повлияе нито отъ кафенетата, нито отъ мегданитѣ.

Днесъ азъ бихъ направилъ единъ апелъ, всички да имате доверие въ правителството и политиката му. Вие я виждате виждате резултатитѣ ѝ. Тя е една гаранция, че и за въ бждеще ще даде пакъ такива резултати.

Този апелъ не го правя съ огледъ на лицата, които днесъ стоятъ на чело на управлението. По нашата външна политика ние всички винаги сме били единни. Всички сме били на едно мнение.

По вътрешната политика на страната можемъ да бждемъ раздѣлени, но по външната политика сме следвали само една линия, една политика. Правителството, каквото и да бжде то, ще следва само една външна политика.

Тази политика, както знаете, бѣ насочена преди всичко да запазимъ страната да не влѣзе въ голямъ въоръженъ конфликтъ. Правителството прави всички усилия за да запази страната на страна отъ войната, допринасяйки по този начинъ за мира и спокойствието на Балканитѣ.

Тази политика даде вече резултати, и доколкото зависи отъ насъ, ще бжде следвана и за напредъ и върваме ще донесе нови успѣхи за нашата страна.

Тази политика не винаги бѣ лесна. Тя бѣ свързана съ извесни мъчнотии, даже по едно време бѣ свързана съ известни рискове. Правителството преодолѣ мъчнотитѣ и рисковетѣ и пожена добри резултати.

Нека подчертая, обаче, че днесъ мирътъ и войната не зависатъ отъ малкитѣ народи. България е твърде малка, за да може да диктува и определя. Ние трѣба да имаме ясното съзнание, че и ние можемъ да вземемъ участие въ днешния свѣтовенъ катаклизъмъ, но не сме ние, които ще решиме всички спорове.

Ние правимъ всичко възможно за да подържаме добросѣдски отношения, но трѣба

да бждемъ готови за всички възможности. Ние трѣба да бждемъ готови за да посрѣщаме всички възможности. Никой народъ днесъ не може да се остави на произвола на сѣдбата.

Ние трѣба да бждемъ готови винаги да защищаваме жизнитѣ си интереси, свободата и независимостта си при всички обстоятелства.

Българскитѣ народѣ е далъ достатъчно доказателства, че той съ единъ безпозлобенъ героизъмъ е умѣлъ винаги да пази своята свобода и да я пази презъ течение на вѣковетѣ. Той никога нѣма да жертвува своята свобода и своитѣ интереси при каквито и да било обстоятелства. Той нѣма и сега да забрави тази своя традиция.

Азъ казахъ, политиката на правителството е била насочена къмъ мирно разбирателство на България

съ своитѣ съседи. Но за никого не е тайна, че ний сме ревизионисти, за ревизията на Ньойския диктатъ. Българскитѣ народъ никога не се е помирилъ съ този диктатъ. Той бѣ за неговото ревизиране отъ момента на неговото създаване и, тогава, когато бѣ най-слабъ той не се отклони отъ желанието да наложи съ мирни срѣдства една ревизия.

Най-явно доказателство за това е факта, че България откажа да влѣзе въ Балканското споразумение. Тога бѣше най-голямия протестъ че той не признава постановленията, които му бѣха наложени по единъ нескъпчивъ начинъ и че ще търси всички възможности за премахването имъ.

Солунското споразумение презъ 1938 г. бѣше първата стъпка къмъ осъществяването на Ревизията. Тога ний поупихме правото да се въоръжаваме. Една външна политика, която не се спира на военна мощъ не може да разчита на никакви успѣхи.

Втората ревизия на Ньойския диктатъ бѣ присъединяването на Добруджа къмъ майката Отечество.

Тукъ оратора се спрѣ подробно на Крайовскитѣ преговори и подчерта че съ разрешаването на добруджанския въпросъ ний възстановихме традиционнитѣ си приятелски връзки съ Ромъния.

Той каза, че присъединяването на Добруджа е станало благодарение на ценното съдействие на Германия и Италия и съ моралната подкрепа на Съветска Русия, която е била заинтересована въ неговото разрешение.

По нататъкъ той продължи: Ние сме убедени че по този пътъ може да се върви и по нататъкъ. И българския народъ ще бжде щастливъ ако бждатъ уредени и другитѣ национални проблеми.

Азъ бихъ желалъ да спра по подробно и на вътрешното положение на страната въ връзка съ днешнитѣ международни събития.

Известно е, че външната политика е тѣсно свързана съ вътрешната политика. Никой не може да води една успѣшна външна политика ако не почива на една здрава политика въ страната, ако не съществува рѣдъ, спокойствие и единение на които да се обдѣла правителството.

(следва на II. стр.)

Алказаръ

ОТЪ УТРЕ
понеделникъ, 13. I.
ще се изнесе тържествено най-съвършеното творение на свѣтовната филмова индустрия
гигантското дѣло на
БАСОЛИ

Отъ бурното политическо събитие, което преди нѣколко години разтърси свѣтовната обществена съвестъ и запечати винаги името на вълшебния мавритански дворець въ страницитѣ на историята, именитиятъ режисьортъ

Аугусто Дженина

създаде следъ дългъ и упоритъ трудъ филмово творение, което днесъ вълнува милионитѣ зрители не по слабо отъ трѣсъцитѣ на модерната съвременна война!

Мирей Баленъ,

Мария Денисъ и

Фоско Джиагети

изживяватъ и трѣпнатъ отъ чиста, свѣтла, безсмъртна любовъ, затворени въ дълбокитѣ катакомби на

АЛКАЗАРЪ

Ангажирайте си своевременно мѣсти. Тел. 21-42

КИНО

РАНКОВЪ